

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Tuzlanski kanton
OPĆINSKI SUD U GRAČANICI

Broj: 27 0 P 052144 22 P
Gračanica, 13.05.2025. godine

Općinski sud u Gračanici, sudija Meliha Hadžihasanović, u pravnoj stvari tužiteljice A.M., koju zastupa punomoćnik M.A., advokat iz T. protiv tuženog A.O. d.d. N.O., ..., zastupan po OD M& P iz M., P.T., radi naknade štete, vrijednost spora 5.240,00 KM, donio je dana 27.12.2024. godine, nakon glavne, javne i usmene rasprave održane 11.12.2024. godine u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, sljedeću

P R E S U D U

I OBAVEZUJE SE tuženi da tužiteljici na ime naknade nematerijalne štete isplati iznose kako slijedi;

- na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od..... 70,00 KM,
- na ime umanjnja opšte životne sposobnosti iznos od.....1.950,00 KM,

sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od 14.09.2022.godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate, sve u roku od 30 dana računajući od dana prijema prepisa ove Presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II ODBIJA SE tužbeni zahtjev tužiteljice preko dosuđenog iznosa na ime naknade nematerijalne štete.

III ODBIJAJU SE zahtjevi tužiteljice i tuženog za naknadu troškova parničnog postupka preko dosuđenog do potraživanog.

IV Prebijaju se troškovi postupka parničnih stranaka, pa SE OBAVEZUJE tužiteljica da tuženom naknadi troškove postupka u iznosu od 74,48 KM, sve u roku od 30 dana računajući od dana prijema prepisa ove Presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja .

O b r a z l o ž e n j e

Tužiteljica je putem punomoćnika podnijela ovom sudu dana 15.09.2022. godine tužbu protiv tuženih C.O d.d. M. i A.O. d.d. N.O., radi naknade štete. Označila je vrijednost predmeta spora na iznos od 5.000,00 KM. U tužbi punomoćnik tužiteljice naveo je da tužiteljica je dana 05.09.2020.godine u mjestu P., grad G., na magistralnom putu M4 Tuzla-Doboj kao suvozačica u PMV marke Renault model "Kangoo" bijele boje reg.oz. ... godina proizvodnje 2004.

godina, osigurano kod C.O d.d. M., a u vlasništvu J.M., broj polica osiguranja ... kojim je upravljala J.N. iz T. imala saobraćajni udes sa PMV marke BMW model 330 XI), plave broje, reg. oz. ..., godina proizvodnje 2003, osigurano kod A.O., broj polise osiguranja ... vlasništvo A.B., a kojim je tog dana upravljao A.A. iz K., privremeno nastanjen na adresi J. bb, grad Ž.. Drugotuženi A.O. je bez pristanka tužiteljice dana 06.11.2020. godine na ime nematerijalne štete uplatio iznos od 4.000,00 KM. U toj saobraćajnoj nesreći tužiteljica je imala slijedeće ozljede; .St.post contusionm thoeracis, St. post fracturam costae No IX, X sin, St. post comotio cerebri, St. post contusionem cruris dex, Sy lumboscerebrale, Dicopatia L5-S1 i Hyperthensio arterialis. Pored toga tužiteljica je imala i potres mozga, teške vrtoglavice, osjećaj propadanja, kontuziju desne potkoljenice, a što je vidljivo iz nalaza Centra za neurologiju od 20.11.2020.godine, Dom zdravlja dr. Mustafa Šehović Tuzla. Iz specijalističkog nalaza neuropsihijatra od 22.09.2020.godine vidljiva je dijagnoza akutne reakcije na stres. Poslije dugotrajnog liječenja kod tužiteljice je još uvijek narušeno zdravstveno stanje, udata je, majka troje punoljetne djece, koja ne može obavljati svoje porodične obaveze, a kod iste su se pojavili tragovi amnezije za sva dešavanja nakon udesa, a što je vidljivo u dijagnozi prim. dr. E.T. od 02.09.2022.godine sa dijagnozom prolongirane reakcije na stres. Tužiteljica je predložila da sud odredi vještake i to ortopeda, vještaka neurologa i vještaka psihijatra da utvrde dužinu i jačinu trajanja bolova, te da u svojstvu svjedoka sasluša supruga tužiteljice A.M.2 i dijete mldb.1 nastanjeni na adresi ..., te da donese presudu kojom će se obavezati tuženi C.O d.d. M. i A.O. da solidarno tužiteljici M.A. nadoknade štetu na ime pretrpljenih fizičkih bolova jakog intenziteta 500,00 KM, na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 500,00 KM, na ime pretrpljenih fizičkih bolova lakog intenziteta iznos od 500,00 KM, na ime pretrpljenih duševnih bolova iznos od 500,00 KM, na ime naruženosti 500,00 KM, na ime umanjenja opće životne aktivnosti iznos od 500,00 KM svakog mjeseca počev od dana nastanka štete pa sve do kraja života tužiteljice, te da se obavežu tuženi da nadoknade troškove parničnog postupka.

Dana 12.01.2023. godine tužiteljica je putem punomoćnika dostavila ovom sudu uređenu tužbu u kojoj su ponovljeni činjenični navodi tužbe, te označivši vrijednost predmeta spora na iznos od 3.000,00 KM. U uređenoj tužbi tužiteljica je predložila da sud donese presudu kojom se obavezuju tuženi C.O d.d. M. i A.O. da solidarno tužiteljici M.A. nadoknade štetu na ime pretrpljenih fizičkih bolova jakog intenziteta 500,00 KM, na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 500,00 KM na ime pretrpljenih fizičkih bolova lakog intenziteta iznos od 500,00 KM, na ime pretrpljenih duševnih bolova iznos od 500,00 KM, na ime naruženosti 500,00 KM, na ime umanjenja opće životne aktivnosti iznos od 500,00 KM svakog mjeseca počev od dana nastanka štete, pa sve do kraja života tužiteljice, te se obavezuju tuženi da nadoknade troškove parničnog postupka. U toku postupka punomoćnik tužiteljice je povukao tužbeni zahtjev u odnosu na prvotuženu C.O, o čemu je sud donio posebno rješenje.

Na pripremnom ročištu održanom dana 01.11.2024.godine, punomoćnik tužiteljice je precizirao tužbeni zahtjev kojim traži da se obaveže tuženi A.O., da tužiteljici nadoknadi nematerijalnu štetu na ime pretrpljenih fizičkih bolova u

iznosu od 500,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, te da se obaveže tuženi, A.O., da tužiteljici na ime naruženosti nadoknadi novčani iznos od 500,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, da obaveže tuženi, A.O., na isplatu naknade na ime umanjenja životne aktivnosti u iznosu od 500,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja, da se obaveže tuženi na isplatu na ime rente na ime Umanjenja opšte životne aktivnosti (nesposobnosti za rad) u mjesečnim iznosima od po 50,00 KM, počev od nastanka štete pa ubuduće sve dok za to budu postojali zakonski razlozi, ili do druge odluke suda, sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, te da tuženi tužiteljici plati troškove postupka u roku od 30 dana od dana donošenja presude. Zbog preciziranog tužbenog zahtjeva označio je vrijednost spora na iznos od 4.500,00 KM.

Na ročištu za glavnu raspravu punomoćnik tužiteljice je precizirao tužbeni zahtjev tužiteljice u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke, na način da se obaveže tuženi A.O., da tužiteljici nadoknadi nematerijalnu štetu na ime pretrpljenih fizičkih bolova u iznosu od 1.240,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, da se obaveže tuženi A.O., da tužiteljici na ime umanjenja opšte životne sposobnosti isplati novčani iznos od 4.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, da se obaveže tuženi da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u roku od 30 dana od dana donošenja presude, sa zakonskim zateznim kamatama počev od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Na istom ročištu punomoćnik tužiteljice je izjavio da povlači tužbeni zahtjev tužiteljice u pogledu naruženosti i u pogledu tačke IV ranije preciziranog zahtjeva istaknutog u obliku zahtjeva za isplatu rente u mjesečnim iznosima od po 50,00 KM.

U završnom izlaganju naveo je da smatra da je provedenim materijalnim dokazima i nalazom sudskog vještaka dokazana u cijelosti osnovanost i visina tužbenog zahtjeva, pa je predložio da sud tužbeni zahtjev usvoji u cijelosti, te da mu se naknade troškovi postupka i to za sastav tužbe iznos od 240,00 KM, pristup na pripremno ročište iznos od 240,00 KM, ročište za glavnu raspravu iznos od 240,00 KM, za nastavke pripremnog ročišta i ročišta za glavnu raspravu iznose od po 120,00 KM, te troškove vještaka u iznosu od 400,00 KM, te sudske takse po odluci suda. U skladu sa odredbom člana 31. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata traži putne troškove na relaciji Tuzla – Gračanica – Tuzla, i to za 4 odlazka i povratka, imajući u vidu da prosječna cijena goriva u navedenom periodu poduzimanja pravnih radnji na odbrani optuženog = 2,70 KM, ukupno kilometara na relaciji Tuzla – Gračanica – Tuzla

po jednom odlasku i povratku = 42 km, 35% od važeće cijene goriva = 0,945 KM po jednom pređenom kilometru, odnosno 39,69 KM po jednom odlasku i povratku, odnosno ukupno za 4 odlazka i povratka = 158, 76 KM na ime putnih troškova.

U odgovoru na tužbu tuženi je naveo da nije sporno da se dana 05.09.2020. godine dogodila saobraćajna nezgoda u kojoj su učestvovali osiguranik tužene i tužiteljica kao saputnica u vozilu sa kojim je osiguranik tužene ostvario kontakt. Tužena je u vansudskom postupku, a imajući u vidu sve okolnosti konkretnog slučaja kao i navode iz medicinske dokumentacije o konačnom funkcionalnom stanju kod tužiteljice istoj učinila ponudu za naknadu nematerijalne štete u ukupnom iznosu od 4.000,00 KM, a koji iznos smatraju da odgovara šteti koju je tužiteljica kao posljedica predmetne saobraćajne nezgode trpjela i koju je tužiteljica kao posljedica predmetne saobraćajne nezgode trpjela i koju će u budućnosti trpjeti. Kako tužiteljica nije pristala na ponudu tužene, to je isti navedeni iznos isplaćen na račun punomoćnika tužiteljice, a kojom isplatom smatraju da su u cijelosti izvršili svoju propisanu obavezu, propisanu Zakonom o obaveznim osiguranjima u saobraćaju i članom 200. Zakona o obligacionim odnosima. Tužena je predložila da sud odbije tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovanim i istu obaveže da tuženom naknadi troškove parničnog postupka.

U toku postupka punomoćnik tužene je naveo da ostaje kod odgovora na tužbu, te da se iznos od 4.000,00 KM odnosi na ime duševnih bolova radi umanjenja životne aktivnosti iznos od 2.050,00 KM, na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 1.170,00 KM i na ime pretrpljenog straha iznos od 780,00 KM.

U završnom izlaganju predložio je da sud donese presudu shodno stanju spisa s tim da posebno ima u vidu odredbu člana 40. stav 3. tačka a) Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju prilikom utvrđivanja visine naknade za duševne bolove, radi umanjenja životne aktivnosti a svakako imajući u vidu i nespornu uplatu u vansudskom postupku. Tuženi potražuje troškove postupka koji se sastoje od sastava odgovora na tužbu, zastupanja na pripremnom ročištu od 27.03.2024. godine, i ročištu za glavnu raspravu u iznosima od po 280,80 KM, te za nastavke pripremnog ročišta i ročišta a glavnu raspravu iznose od po 140,40 KM, te je predložio da sud obaveže tužiteljicu da tuženom naknadi potraživane troškove.

U parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koje parnične stranke stavljaju u postupku (član 2 stav 1 Zakona o parničnom postupku Federacije BiH – u daljem tekstu: ZPP). Sud u postupku primjenjuje materijalno pravo po vlastitoj ocjeni i nije vezan za navode stranaka u pogledu materijalnog prava (član 2 stav 3 ZPP-a). Prema odredbama člana 123 stav 1 ZPP-a svaka stranka dužna je dokazati činjenice na kojima zasniva svoj Zahtjev. Ako sud na osnovu ocjene izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu o postojanju te činjenice zaključiće primjenom pravila o teretu dokazivanja (član 126 ZPP-a).

U toku dokaznog postupka provedeni su dokazi uvidom i čitanjem dokaza tužioca i to; Zapisnik o uviđaju i skica lica mjesta, Sporazum o vansudskoj nagodbi A.O. dd, Nalaz JZNU Dom zdravlja Tuzla od 02. 09. 2022. godine, Specijalistički nalaz JZNU Dom zdravlja Tuzla od 22. 12. 2020. godine, Otpusno

pismo UKC Tuzla – Klinika za hirurgiju od 07. 09. 2020. godine, Specijalistički nalaz JZNU Dom zdravlja Tuzla od 16. 11. 2020. godine, Nalaz i mišljenje prvostepene ljekarske komisije od 05. 09. 2020. godine, Specijalistički nalaz UKC Tuzla – Klinika za hirurgiju od 23. 10. 2020. godine, Specijalistički nalaz JZNU Dom zdravlja Tuzla od 20. 11. 2020. godine, Nalaz UKC Tuzla – Klinika za psihijatriju od 22. 09. 2020. godine, Nalaz UKC Tuzla – Klinika za psihijatriju od 07. 10. 2020. godine, Specijalistički nalaz UKC Tuzla – Klinika za ortopediju i traumatologiju od 13. 11. 2020. godine, Nalaz UKC Tuzla – Klinika za neurohirurgiju od 02. 10. 2020. godine, Otpusno pismo centra za fizikalnu medicinu, rehabilitaciju i Banjsko liječenje „Ilidža“ Gradačac od 15. 12. 2020. godine, Specijalistički nalaz UKC Tuzla – Klinika za plućne bolesti od 19. 09. 2021. godine, Specijalistički nalaz ZKC Tuzla – klinika za torokalnu hirurgiju od 19. 09. 2021. godine, Nalaz JZU Dom zdravlja Tuzla od 05. 09. 2023. godine, Nalaz JZNU Dom zdravlja Tuzla od 27. 02. 2024. godine i pročitani Nalaz i mišljenje vještaka ortopeda A.H..

Cijeneći sve provedene dokaze u smislu odredbe člana 8. ZPP-a, sud je donio odluku kao u izreci Presude, iz sljedećih razloga;

Među parničnim strankama nije sporan pravni osnov tužbenog zahtjeva, odnosno nesporno je da je za tužiteljicu nastala šteta u konkretnoj saobraćajnoj nezgodi, te da je tužiteljica kao suvozač zadobila povrede prilikom saobraćajne nezgode.

Među parničnim strankama je sporna visina tužbenog zahtjeva, jer tužena smatra da je u cijelosti ispunila svoju obavezu isplatom iznosa od 4.000,00 KM u vansudskom postupku, a što se odnosi, kako je naveo punomoćnik tužene, na ime duševnih bolova radi umanjenja životne aktivnosti, iznos od 2.050,00 KM, na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 1.170,00 KM i na ime pretrpljenog straha iznos od 780,00 KM, dok tužiteljica smatra da joj pripada pravo na razliku naknade nematerijalne štete prema traženom iznosu.

Kako tuženi spori visinu štete, tužilac je na okolnosti visine proveo dokaz vještačenjem po vještaku medicinske struke dr. A.H. iz čijeg nalaza i mišljenja proizilazi da na temelju relevantnih podataka provjerljivih kroz medicinsku dokumentaciju može se zaključiti da je tužiteljica A.M. kritičnog događaja zadobila ozljede u vidu - prijeloma devetog i desetog rebra lijevo, potres mozga, uboj glave i trupa, uboj desne potkoljenice. Povrede imaju karakter Teške tjelesne ozljede. Posmatrajući ozljedu tužiteljice, samo ozljeđivanje, vrstu i karakter ozljeda, osjetljivosti ozljeđenih dijelova tijela na traum, intenziteta kliničke slike, dužine liječenja kao i nelagodnosti koje je imala tokom liječenja u vidu trajanja od 2 dana i vezanosti za postelju za taj period, uzimanja raznih lijekova, primanja infuzionih otopina, posjete ljekarima radi pregleda, provođenja fizikalnog liječenja, osjećala je bol jakog intenziteta u trajanju od 2 dana, srednjeg intenziteta u trajanju od 20 dana i slabog intenziteta u trajanju od 30 dana. Na osnovu svega naprijed navedenog kod povrijeđene, prema mišljenju vještaka, postoji umanjenje opšte životne sposobnosti od 8 % a zbog prijeloma 9 i 10 rebra lijevo, potresa mozga koji je bolnički verifikovan, gubitka koncentracije, čestih glavobolja, narušene funkcije grudnog koša, smanjenih pokreta grudnog koša

radi čega pri udisaju ima smanjenu zapreminu pluća, smanjene ventilacije pluća, a što ima za posljedicu ograničenja u izvršavanju svakodnevnih životni radnji neovisno o specifičnosti zanimanja, a koje se ogleda u nemogućnosti obavljanja teških i srednjih fizičkih poslova, radnji i aktivnosti koje zahtijevaju podizanje, prenošenje, nošenje teškog tereta, te potrebe za ulaganjem jačih napora kod obavljanja težih poslova u dužem vremenu, a kada će se javljati i povremeni bolovi kao i pri promjeni vremena a što će realno dovoditi i do potrebe za povremenim uzimanjem lijekova za bolove. Na osnovu medicinske dokumentacije i kliničkog pregleda može se konstatovati da povreda nije prouzrokovala naruženost.

Cijeneći nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke, dovodeći u vezu sa ostalim provedenim dokazima – medicinskom dokumentacijom, sud je isti prihvatio u cijelosti kao objektivan, stručan i tačan jer je vještak svoj nalaz sačinio na temelju relevantnih podataka i uvida u medicinsku dokumentaciju, a u skladu sa pravilima struke, s tim da navedeni nalaz nije osporen nijednim dokazom parničnih stranaka, niti su punomoćnici stranka imale prigovora na nalaz i mišljenje vještaka.

Odredbom člana 200. Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 29/78, 39/85, 45/89, 57/89, "Službeni list R BiH", broj 2/92, 13/93, 13/94 i "Službene novine FBiH", broj 29/03 i 42/11 – u daljem tekstu: ZOO) je propisano da za pretrpljene fizičke bolove, za pretrpljene duševne bolove zbog umanjjenja životne aktivnosti, naruženosti, povrede ugleda, časti, slobode ili prava ličnosti, smrti bliskog lica kao i za strah sud će, ako nađe da okolnosti slučaja, a naročito jačina bolova i straha i njihovo trajanje to opravdava, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade materijalne štete kao i u njenom odsustvu, te da će prilikom odlučivanja o zahtjevu za naknadu nematerijalne štete, kao i o visini njene naknade, sud će voditi računa o značaju povrijeđenog dobra i cilju kome služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njenom prirodom i društvenom svrhom.

Odredbama člana 37., 38., 39. i 40. Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju ("Službene novine FBiH", broj 57/2020) je propisano koje vidove obuhvata nematerijalna šteta, data definicija istih i utvrđena visina naknade za iste.

S obzirom da je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke, utvrdio je da je na osnovu navedenih povreda kod tužiteljice nastupilo umanjjenje opće životne aktivnosti od 8% pa shodno navedenim odredbama člana 200. ZOO-a u vezi sa članom 40. stav 3.tačka a) alineja 2) Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju tužiteljici pripada pravična novčana naknada u iznosu od 4.000,00 KM.

Kako je tuženi tužiteljici u vansudskom postupku isplatio nesporni dio na ime duševnih bolova, radi umanjjenja životne aktivnosti iznos od 2.050,00 KM, to je sud obavezao tuženog da tužiteljici do potpune naknade isplati iznos od 1.950,00 KM. Dalje, sud je utvrdio da je tužiteljica osjećala bol jakog intenziteta u trajanju od 2 dana, srednjeg intenziteta u trajanju od 20 dana i slabog intenziteta u trajanju od 30 dana, pa shodno navedenim odredbama člana 200. ZOO-a u vezi

sa članom 38. stav 3. Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju tužiteljici pripada pravična novčana naknada u iznosu od 1.240,00 KM, a kako je tuženi u vansudskom postupku isplatio nesporni dio za pretrpljene fizičke bolove u iznosu od 1.170,00 KM, to je sud obavezao tuženog da tužiteljici do potpune naknade isplati iznos od 70,00 KM.

Sud cijeni da iznos uplaćen na ime pretrpljenog straha koji je isplaćen u izvansudskom postupku u iznosu od 780,00 KM nije predmet ovog spora, da o istom se nije izjašnjavao ni vještak, niti je takav zadatak postavljen, pa o istom sud nije ni odlučivao, jer takav tužbeni zahtjev nije ni postavljen, nego se samo punomoćnik tužene izjasnio na pripremnom ročištu da je u odnosu na taj vid štete isplaćen iznos od 780,00 KM, te iz tog razloga iznos od 780,00 KM nije se mogao smatrati kao uplata tužiteljci na ime štete koji je tražen u ovom predmetu.

S obzirom na to da je sud utvrdio da postoji obaveza tuženog da plati razliku naknade nematerijalne štete, to je u smislu odredbe člana 186. u vezi sa odredbom člana 277. i 324. ZOO-a utvrdio obavezu tuženog da plati zakonske zatezne kamate i to kako je tražio punomoćnik tužitelja od dana podnošenja tužbe.

Odluku o troškovima postupka sud je donio primjenom odredaba člana 383., 386. stav 1. i 396. ZPP-a, u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine FBiH“ broj 22/04 i 24/04), a shodno uspjehu u parnici s obzirom na dosuđeni iznos štete od 2.020,00 KM pri čemu je tužilac uspio u postupku 38,54% a shodno tome tuženi 61,46%.

Sud je tužiteljici priznao troškove koji se sastoje od troškova zastupanja po punomoćniku advokatu po važećoj advokatskoj tarifi i to: za sastav tužbe iznos od 240,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu iznos od 240,00 KM, za nastavak pripremnog ročišta iznos od 120,00 KM, zastupanje na glavnoj raspravi iznos od 240,00 KM, za nastavak ročišta za glavnu raspravu iznos od 120,00 KM, za troškove sudske takse na tužbu i presudu u iznosu od po 150,00 KM, i troškove vještačenja u iznosu od 400,00 KM, tako da ukupni troškovi koje je sud priznao tužiteljici iznose 1.660,00 KM.

Sud je tuženom priznao troškove koji se sastoje od troškova zastupanja po punomoćniku advokatu po važećoj advokatskoj tarifi i to: za sastav odgovora na tužbu iznos od 280,80 KM, zastupanje na pripremnom ročištu i glavnoj raspravi u iznosima od po 280,80 KM, za nastavke pripremnog ročišta i ročišta za glavnu raspravu iznos od po 140,40 KM, tako da ukupni troškovi koje je sud priznao tuženoj iznose 1.052,40 KM.

S obzirom da je tužiteljica u ovom sporu uspjela sa 34,55% to joj srazmjerno uspjehu u parnici pripadaju troškovi u iznosu od 572,43 KM a kako je tuženi u ovom sporu uspio sa 61,46% to mu pripadaju troškovi u iznosu od 646,91 KM.

Primjenom pravila procesnog prebijanja sud je troškove postupka parničnih stranaka prebio, te obavezao tužiteljicu da tuženom naknadi troškove postupka u iznosu od 74,48 KM (646,91 KM – 572,43 KM = 74,48 KM).

Sud je odbio parnične stranke sa zahtjevom za naknadu troškova postupka preko dosuđenih iznosa imajući u vidu da prema vrijednosti predmeta spora označenog u tužbi, dosuđenom iznosu štete i procentu uspjeha u parnici nije bilo osnova za dosudu većeg iznosa troškova.

Naime, punomoćniku tužiteljice nije dosudio troškove iako prema članu 31. stav 2. i 4. ADV tarife advokatu pripada naknada putnih troškova za prevoz za upotrebu vlastitog automobila 35% važeće cijene benzina za svaki pređeni kilometar jer je sud u skladu sa članom 387. stav 1. ZPP-a, utvrdio da navedeni troškovi nisu bili potrebni iz razloga što je tužiteljica izabrala advokata čija je kancelarija izvan sjedišta suda s obzirom da u sjedištu suda postoji 10 advokata, a koje pravno shvatanje je usvojeno na Panelu za ujednačavanje sudske prakse iz građanske oblasti od 30.01.2014. godine, a na koje pravno shvatanje se pozvao i Evropski sud za ljudska prava u odluci koju je donio 11.02.2019. godine u predmetu Pajković i drugi protiv BiH nalazeći u tom pogledu da zahtjev aplikanta za naknadu troškova za odsustvo advokata iz kancelarije i putnih troškova advokata nemaju dovoljno osnova u domaćem pravu i da se stoga ne mogu kvalifikovati kao „imovina“ u smislu člana 1. protokola broj 1 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, te što tužilac ovakav izbor advokata nije opravdao nikakvim objektivnim okolnostima.

S U D I J A
Meliha Hadžihasanović

POUKA: Protiv ove Presude dozvoljena je žalba u roku od 30 dana računajući od dana prijema prepisa iste. Žalba se podnosi Kantonalnom sudu Tuzla putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu.